

DÉLMAGYARORSZÁG

Központi szerkesztőség és kiadóhivatal Szeged,
Korona-utca 15. szám
Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal IV.,
Városház-utca 3. szám

REGGELI ÉS ESTI LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA SZEGEDEN
egész évre . K 24.— fél évre . . . K 12.—
negyedévre . K 6.— egy hónapra K 2.—
Reggeli lap ára 4 fillér

REGGELI ÉS ESTI LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA VIDÉKEN
egész évre . K 28.— fél évre . . . K 14.—
negyedévre . K 7.— egy hónapra K 2.40
Esti lap ára 2 fillér

TELEFON-SZÁM:
Szerkesztőség 305 Kiadóhivatal 836
Interurbán 835
Budapesti szerkesztőség telefon-száma 128—129

1911. július 15.

A kecskeméti földrengés szomorú borzalmi elmúltak és megindult újból az élet a repedt-falu és ferde kéményű házak között, amelyek mintha lelkek lett volna, kimélték az emberek életét és testi épségét. Megindult az élet, a lüktető, az igaz, a mindennapi élet és az az illusztris küldöttség, amely a miniszterelnök vezetésével vasárnap a sokat szenvedett város látogatására készül, már biztató és nyugasztaló impressziókkal fog visszatérni a rémült éjszakák városából.

A katonák elvonultak és a reszkető lakók utcai sátraikat fől szedték; nyugodt méltósággal folyik a rekonstruáló munka utcákon és tereken és szorgalmas iparosok hangyamunkája ékesíti, avatja vissza az életnek a pusztulásnak indult házakat és lakásokat. Teljes a béke ott, ahol kísértett a teljes anarkia és mi, a nem is túl távoli szemlélők, meg kell, hogy állapítsuk: mindenki megtette a kötelességét, amit ez a súlyos megpróbáltatás reá rótt. Nem beszélünk Kecskemét városának hatóságáról és vezető embereiről; ők kötelességet teljesítettek és becsületes lokálpatriotizmussal cselekedtek, munkáikat a polgárság jóleső elégedettségével veszi tudomásul és elismeréssel jutalmazza. A nagylelkű adományokat is a kárvallott lakosság hála jutalmazza, a kormány pedig, amelyet az obstrukciós forgatag a kecskeméti katasztrófa révén is piszkolni és kisebbiteni igyekezett, azzal a nyugodt fölényességgel térhet súlyos napirendjére a dolog fölé, hogy hazafiui és európai módon megtette azt, ami a kötelességében állott.

Ám hódoló elismerés illette a koronás királyt, aki egyetlen fejedelmi ténnyel a szeretet és kiváló megbecsülés gazdagságát hintette a szenvedőkre és bizmatlanokra, aki nem idegizgató és nem megindítóan érzelmi okokból gyakorolt felséges jótekonyságot, hanem imponáló realizmussal sietett segítségére a gazdagabb erejével a szegényeknek és nélkülözőknek. Nem királyi szavak

görögütze és nem fejedelmi gesztusok tömeglelkesítő surrogatuma volt az a százezer korona, amit Magyarország királya Kecskemét városának felajánlott, hanem gyorsan és szívesen adott pénzt, amelyre szükség volt, hogy az emberek hajléktalanokká és koldusokká ne váljanak. Semmi feudális és monarchikus ize nem volt ennek a királyi cselekedetnek; modern és kapitalista nagylelkűség volt a legnemesebb és legarisztokratább kezéből.

És illesse elismerés Magyarország szociáldemokrata pártját is, amelynek vezetősége a szükség óráiban hasonló lelkesedéssel és nagylelkűséggel állott be közvetítőnek a megszorultak és a haszonlesők közé és minden marxista és internacionálista dogma és ráfogás ellenére, nemes értelmi és hazafiui motivumok alapján megállotta útját annak, hogy egyesek az embertársaik gazdasági szorultságát a maguk javára kihasználják. Az a pártvezetőség, amely vállalkozott a munkaerő előállítására és a munkabér lefokozására, bebizonyította azt az ország polgárságának, hogy igazán a gazdasági igazságosságot, az emberi szolidaritást és a hazafiui érzelmet képviselte a nép nevében és érdekében. Egy csomó szeretetet és bizalmat érdemelt ki magának és bizonyára becsülést és tiszteletet szerzett a valóban csak korlátozott embereket riasztó vörös lobogónak.

Kecskeméten megmozdult a föld — de Magyarországon megmozdult az emberek szíve és ez a jövő szempontjából alig jelent kevesebbet.

A szegedi halpiac.

— Saját tudósítónktól. —

A nemrégén még országszerte híres szegedi halpiac bajairól és azoknak koairó a „Délmagyarország” reggeli szám már részletesen megemlékezett. Közöltük halászmesterek panaszát, hogy az árteret buzával ültették be és a szűk meder alkalmatlan a halak szaporodására. Nincs tisztai hal, mert csekély a víz. Dunai halat kénytelenek árulni a halászok. Évek óta hire-hamva sincs már a szegedi halpiac jelentőségének. Az élénk tisztai halászelet is meg-

szűnt. Hal alig kerül már a szegedi család asztalára, az izletes halpapríkásnak, halászlének már csak az emléke él bennünk. Egyelőre nincs is kilátás a szegedi halpiac föllendülésére, más uton kell segíteni a halhiányon. A Fehér-tavat kell sürgősen felhasználni haltenyésztés céljaira.

Hoszas nógatásra a tanács is belátta ennek szükségességét és pénteken bizottságot küldött ki a magyarországi halaetavak tanulmányozására. Nem várunk sok eredményt a bizottság tanulmányutjától. A Fehér-tó hasznosítása ügyében már évek óta ankéteznek, üléseznek, de a tó még mindig használhatatlan. Szüksős vize tele van apró halakkal, petékkel, azonban a tó vizét leeresztik és a halak kiszáradva leülepednek az iszpra.

A bizottság kiküldésével kapcsolatban újból a figyelébe ajánljuk a tanácsnak Bitó Ferenc szegedi halászmester ajánlatát, aki a két-két koronával akarja bérbevenni esetben lényegesen olcsóbb lenne haltenyésztés céljaira. Ebben az a hal. Jelenleg az elsőrendű hal kilója három korona, Bitó halászmester a Fehér-tóból egy koronáért becsájtana a közönség rendelkezésére.

A szegedi halpiac jelentőségének fokozatos esőkenése sürgős és lelkiismeretes beavatkozást kíván. Lehetetlen állapot, hogy a tiszaparti metropolisban drága áron dunai halat árusítsanak. Ha egyelőre nem is tudjuk visszaállítani a szegedi halpiac régi, országos jelentőségét, legalább arról kell gondoskodnunk, hogy néhány napján olcsó, izletes hal is kerüljön a szegedi családok asztalára.

Nincs házadó kedvezmény.

— Saját tudósítónktól. —

A törvényhatósági bizottsága egy régebbi közgyűlésén elhatározta, hogy fölír a kormányhoz, amelytől a város részére a házadó terén kedvezményeket kér. Arra kérte a törvényhatóság a kormányt, illetve a pénzügyminisztert, hogy tekintve Szeged nagyarányu fejlődését, fölhatalmazás alapján eszközölje ki a törvényhozástól, hogy az 1906 január elseje óta épített és ezen túl építendő házak részére rendkívüli házadómentességet engedélyezhessen. Ezt a kérelmet megfelelő módon el is juttatta a város a kormányhoz, amelynek részéről most Lukács László pénzügyminiszter terjedelmes leiratban válaszol.

A leirat elején a pénzügy miniszter mindjárt ki is jelenti, hogy a város kérését engedélyezhetőnek nem találta. Azt mondja a leirat, hogy mivel törvény intézkedik a kormány részére engedélyezhető házadó kedvezményeket illetőleg és mivel a törvény határozottan előírja, hogy milyen határok között nyújthat a kormány, a pénzügyminiszternek nincs módjában, hogy kivételt tegyen.

Szeged kérelme, a leírás szerint az általános teherviselés szempontjából sem indokolt. Ha a kormány Szeged kérésének eleget tenné, akkor teljesen jogos és méltányos lenne az, ha a többi magyar város hasonló kéressel fordulna a kormányhoz. Már pedig az igazán lehetetlen, hogy minden városnak házadómentességet engedélyezzenek.

Végül megemlíti a leirat, hogy abban az esetben, ha a város már a 14 százalékos általános házadó alá fog tartozni, akkor kérelmezheti, hogy a legalább egy emeletes házak 15, illetve 12 évi adómentességet a kormány három évvel meghosszabbította. Ezt a kérelmet teljesítik is, ha igazolják, hogy nagyobb terjedelmű és kiváló fontosságú városrészen van folyamatban.

A kolera reklámja.

— Saját tudósítónktól. —

Ma különös meglepetés érte a budapesti közönséget. Az utcákon és kávéházakban, a háztetőkön és a pincékben gyalog, kocsin és lóháton színes reklám-programokat osztogattak az embereknek. A reklám címlapján egy kép van, amely Velencét ábrázolja. Ott a laguna, a goadola, a kék ég és belül francia nyelven — hogy itt mindenki megértesse — el van mondva és mondva van, hogy milyen nagyszerű az élet Velencében és a Lidón. Soha ilyen élet, soha ennyi mulatság még nem kínálkozott. Szerenád, tombola — tombola, szerenád, csónakázás, kivilágítás énekekkel és zenével, mind ez most lesz, csakis most júliusban és augusztusban Velencében és a Lidón.

„Adria királynője” egyszerre ide toppan és nem győzi kínálni körlevelekben és programokban a bájait. Különös! Jaj, de különös!

Sőt mi több, jön egy deputáció, hamisítatlan olasz jambó énekesek jönnek és itt az Oktogonon fogják énekelni, hogy:

Nincs kolera, nincs kolera.

Ko-ko-ko-ko kolera!